

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra MED KUL OG KRIDT SKITSER (FORAAR 1872)

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703123982112.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Det var en sælsom By, en By, der i kort Tid formaaede at gøre én bange for sig selv, og den Morgenstund, da vi rutschede af Sted over Jernbanebroen, og jeg for sidste Gang fra Kupévinduet kastede et Blik ned til Kragerne, havde jeg en Fornemmelse af i rette Tid at have narret Tungsindets Aand for et allerede udkaaret Offer. Den samme Fornemmelse syntes min Genbo, en lille væver Franskmand at have, der til min store Overraskelse, men med en øjeblikkelig Tilslutning fra min Side, pludselig gjorde et af de Frimurertegn ud af Vinduet, som bestaar i at holde begge Hænder med udspilede Fingre foran en vis Del af Ansigtet. En slig Samklang i Følelser udviklede snart en gensidig Aabenhjertethed i Ord, og jeg lykønskede ham oprigtigt, da han meddelte mig, at han med Opofrelse af sin Maanedsgage var "knebet ud" fra det Kontor, hvor han arbejdede. Da den sidste Skorsten, den sidste Røghvirvel var forsvunden, trak vi begge Vejret dybt, og følte os begge lige saa lette om Hjertet ved at have Byen bag ved os, som maaske en Principal i de kommende Tider vil føle sig, naar han har den By ved Tynen bag ved sig, hvor Tomahawken blinker i Haanden paa "de Røde".